

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

10 ÅR

november 1970

Jubileumstian

— Alla små, icke lönsamma företag skall saneras bort. Detta har väl ingen direkt påstått, men det är ungefär vad som håller på att ske här i landet.

Kreditrestriktioner och andra "strängska" åtgärder är slag som även drabbar **missions-** och **väckelseorganet** Midnattsropet och dess förlag hårt. Det ser ut som om valet står mellan att bli statssubventionerad eller kommersialiserad. Vi vill ingetdera! Följaktligen måste vi kämpa hårdare än de flesta i det bistra klimat som för närvarande råder inom svenskt näringsliv. Vi befinner oss nämligen i en led med enkelriktad trafik: vi "tar inget" för att överlämna en traktat och håller minimipriser på våra alster medan vi till tryckerier och banker betalar enligt gängse marknadspris, kontant, i reda pengar.

Nu till 10-årsjubileet har vi tryckt en jubileumstia. Behållningen går helt och hållet till litteratur-, anstalts- och gatumission. I Spanien exempelvis sprids just nu bibeldelar till den katolska befolkningen. Det kostar pengar. Men vad betyder summor inför sanningen om själens odödlighet och evig vila eller inför det faktum att Jesus kommer snart?

Vi emotser alltså att du bl. a. genom inköp av några jubileumstior stöder maranatafolkets missionsföretag; MR:s bokförlag och tidningen Midnattsropet.

Luk. 8: 3.

Mark. 16: 15-20.

Beställnings-
kupong på sidan 16.

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ — Från kristet håll finns det intresse att göra en insats i barn tillsynen, meddelar Aftonbladet i ett ledarstick den 28/10. — I remissdebatten har det framförts förslag om ett kristet alternativ ifråga om förskola. AB tycker att — Alla krafter behövs för att se till att daghemmen byggs ut till full behovstäckning. Men — Vad beträffar alternativet är denna antydning till något som har kallats strävan till segregation djupt olustigt. Så brakar LO-organet loss ordentligt: — Det är med sådana metoder man bevarar och breddar klyftor i samhället. ■

■ ■ Vart är Donald Bergagård i Jönköping egentligen på väg, frågar Jönköpings-Posten med anledning av en missionsafton i staden, arrangerad av Väckelsenytts missionsarbete. På programmet står färgfilm, kaffe m. m., m. m.

J.-P. tar upp några principfrågor om församlingen och missionen.

För tidningen förklarar Bergagård att han vill samarbeta åt olika håll och berättar om sina resor i Sv. Alliansmissionen, Helgelseförbundet och hos pingstvännerna.

Nuvarande församlingsföreståndaren i Jönköping, Henry Holmberg, och Bergagård har olika uppfattning när det gäller missionsarbetet.

Holmberg: — Det mest bibliska är att evangelisation och missionsarbete, sker genom församlingen. Bergagård troskyldigt: — Var i Bibeln står det att församlingen som lokal organisation är det enda riktiga genom vilket Gud kan utföra sitt verk? ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I detta nummer:

HÅLL FAST VID BRÖDSBRYTELSEN OCH BÖNERNA

Av Iver H. Jones

Se sid. 5

"DE VISSTE AV INTET..."

Predikan av Einar Olsson

Se sid. 6-7

MIDNATTSROPET FRAMÅT

Se sid. 8-9

UTANFÖR LÄGRET

Tal av Arne Imsen

Se sid. 10-11

EN OANSENLIK PAPPERSLAPP

Vittnesbörd av Rune Eklundh

Se sid. 12-13

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag
utkommer med ett 20-sidigt nummer varannan fredag
Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS
O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM • Layout: PER-
ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33
STOCKHOLM • Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

Arne Imsen:

Aktuellare i dag -

JESUS KOMMER

■ I början av november 1960 inledde Midnattsropet sin era. På åtta A4-sidor presenterades budskapet om andeutgjutelse och Jesu tillkommelse. Under ett mörkblått och stjärnbestrott firmament ljuder det symboliskt från två basuner: "Se brudgummen kommer!"

■ Kanske blev inte allt såsom vi hade tänkt och drömt. Svårigheterna — inte minst de interna — och motståndet var långt massivare än någon kunde riktigt ana eller förutse. Tidningen har emellertid kämpat sig igenom nödåren och varit till oanad hjälp och välsignelse för många.

■ Då vi nu blickar tillbaka på en tioårsperiod är det uppenbart att mycket skulle kunna ha gjorts annorlunda och bättre, men det är med ödmjuk tacksamhet vi trots detta vågar konstatera att tidningen inte förlorat sin ur-evangeliska substans och urkristna vision utan behållit fältet.

■ Nu står vi i en ny situation. Vi är i dag åtskilligt flera, som kan hjälpas åt för att skapa en långt bättre tidning. Då vi med friskt mod distribuerade det första numret till den lilla läsekretsen stod endast ett femtiotal vänner stödande bakom. Den skaran har mångdubblats, och vi är åtskilligt flera, som i dag är engagerade i det direkta litteraturarbetet. Om den ursprungliga pionjärandan får blåsa nytt liv i alla latenta gåvor och förmågor kan Midnattsropet utan alltför stora ansträngningar hos några av oss, fördubbla sin upplaga kommande år.

■ Vi låter det första numrets framsidesartikel inleda också det 11:e året. Tio år ligger bakom, men budskapet är i dag aktuella än någon gång tidigare. Låt oss hjälpas åt att föra ut det till vårt folk.

Jesus skall komma igen, och tidstecknen säger oss, att vi står inför denna tidsälders avslutning. Snart skall "Herren själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå. Sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem bortryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes. Och så skola vi för alltid vara hos Herren." Församlingen, Jesu Kristi brud, skall, eskorterad av himmelska furstar och väldigheter i hast evakuera från jorden för att träda fram inför Gud på Sions höjder. Är du redo för uppbrott?

Jesus Kristus, vår himmelske brudgum, skall till de himmelska härskarornas jubelrop föra en jungfrueligt ren och obesmittad brud in i festsmyckade bröllopssalar. Ingen synd kommer in där. "Ty så ville han själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck och skrynka och annat sådant. Fastmer skulle hon vara helig och ostrafflig." Många kristna bekännare tycks inte ta denna sak så allvarligt, och de ge därvid tillkänna, att de icke är med i brudeskaran.

Om församlingen är bruden, så måste varje sann kristen vara en brudesjäl, och för en sådan framstår det alltid som en livsnödvändighet att leva och verka som om varje dag vore den sista. Eftersom hon har mött denna omätliga kärlek från brudgummens sida och svarat ja till honom, är det angeläget för henne att undvika allt som kan störa denna innerliga gemenskap. Jesus skall hämta en brud, som icke lever i flirt med världen, utan i uppriktig trohet mot honom under trolovningstiden. Hur har du det? Lever du kvar i den första kärlekens intima gemenskap med Jesus? "Jag har trolovat eder med Kristus och ingen annan för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru. Men jag fruktar, att såsom satan i sin illfundighet bedrog Eva, så skola till äventyrs också edra sinnen fördärvas och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus."

Varje kristen som i sitt hjärta ger rum för världen och dess väsende, lever i andlig otukt, och varje församling som låter världsligheten tränga in i sin mitt, blir en karikatyr av Kristus och förvandlas successivt till en avläggare av den stora Babylonsskökan. Församlingen skall icke bestå av ljumma kristna. Gör hon det vilar Jesu dom över henne: "Men nu, då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun." En sådan församling äger icke något existensberättigande om hon icke gör bättring och omvänder sig, till vad pris det än må kosta. Vill hon icke göra det återstår endast ett alternativ för den själ, som icke vill stödja skökoväsendet. "Vänd dig bort ifrån sådana." Världens vänskap är Guds ovänskap. Den som lever i ett sådant tillstånd blir ohjälpligt kvar då Jesus kommer.

Det gäller att i tid verkligen se om sin lampa. Finns det olja i både kärl och lampa? Överensstämmer liv och bekännelse? Bor Anden i din kropps tempel?

Då Jesus kommer hämtas alla de som är redo. Han kommer icke att söka upp någon församlingsföreståndare för att se vilka som är med i matrikeln. Ej heller kommer han att fråga om du har medlemskort, som är utfärdat av någon kyrka. Endast om ditt namn står skrivet i Livets bok kommer du att få vara med, när bruden lyftes från en skräckslagen värld. "Sök Andens olja nu min vän och redo stå för brudgummen!" Herren vill frigöra dig så du kan bli till största möjliga välsignelse och hjälp för sargade själar i denna ångestfyllda tid.

Håll fast vid brödsbrytelsen och bönerna

Av
IVER H.
JONES,
Oslo

"I den här tiden upplever vi upplösande tendenser och det är dubbelt viktigt att vara på sin vakt."

"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna."

Apg. 2: 42.

Uppmaningen att hålla fast vid brödragemenskapen och de upplösningstendenser, som råder i tiden, är kontraster. Familjer upplöses, hem sönderrives, strejker och oroligheter råder i industrisamhället. Genom att se sig runt om i världen upplever vi det som Jesus sa, att det skall bli rykten om krig o. s. v. — Vi upplever ungdomsuppror i en mängd länder, våld härskar, och tusen och åter tusen ungdomar kastar sig ut i den falska illusionen om att bästa motgiftet till oro är att pröva narkotikans sömngivande rus. "Låt oss glömma alla våra sorger..." Ja, vem kommer inte ihåg Ernst Rolf, som på sin tid lanserade sången: "Låt oss kasta alla våra sorger i en säck!" Ett råd som han själv inte maktade genomföra; han blev ett offer för tragedien, världen har inget att ge, den tar bara ifrån oss det som är ädelt och rent.

I denna tid full av oro, hur ställer sig de heliga till den oro som råder? Hur är de heligas församlings inställning till Apg. 2: 42? Mitt i denna destruktiva tid skulle man vänta att alla de heliga bokstavligen länkar sig samman. Jesus sa att *de måtte vara ett*... Men är det så?

Maranataropet är ett rop som kallar på vår tid. Det talar om att Jesus kommer snart och det får inte förfuskas genom vår felaktiga inställning till Ordet i

Apg. 2: 42... de höll ständigt samman." I den här tiden upplever vi alla dessa upplösande tendenser och det är dubbelt viktigt att vara på sin vakt. Låt icke upplösande tendenser söka sig in i församlingen. De heligas gemenskap är inte en förening där man söker sig in och ut som i en vanlig humanitär förening, men den är Kristi kropp på jorden. Låt oss inte bli influerade och smittade av de tendenser som råder i tiden. Tiden kallar på det bästa i oss. Låt oss stå samlade, vi har inget att förlora. Alla ska gå in i de uppgifter som är lagda på församlingen och där kan alla vara med. Ska detta lyckas må vi ta för oss de andra orden i vers 42, *brödsbrytelsen* och *bönerna*. Dessa två ting är förutsättningen för att församlingen ska bli som Jesus vill. Vi är här inne på ett väsentligt område som inte nog kan poängteras, nämligen den enskilda församlingens uppgift.

I väckelsetider talas det aldrig om att överge församlingen, men i tider, som är kampfulla, är det ibland de som söker sig dit där kampen är mindre. Det kostar ju alltid på att kämpa. Men som en Kristi soldat är det inte vår uppgift att överge leden om det blir kamp. Glöm inte att Jesus själv blev övergiven av alla i kampens stund, men vi ska som soldater i Jesu armé inte desertera, men förbli i tro på den post han satt oss. Detta gäller kanske isynnerhet dem som har känt kallelse i striden och som har stått i spetsen för enskilda för-

samlingar. Kom ihåg, de unga ser alltid upp till dem som står i fronten. Här är det inte fråga om att söka sin personliga framgång *utanför* församlingen, men söka framgången *genom* församlingen så att Kristi kropp kan stå samlad och främja Guds verk.

Församlingsordningen med dess funktioner kan och ska inte förändras för att passa moderna tendenser var de än kommer ifrån. Allt som inte tjänar till församlingens framgång är av upplösande tendens och det ska vi vara på vår vakt emot.

En samlad församling kräver att den enskildes uppgifter förenas till gemensam nytta. Skilda uppfattningar i detaljfrågor är inget hinder för de heligas gemenskap.

Maranata har ett bud till samtiden. Låt oss fortsätta att vara en väckelserörelse som i Kristi Ande och sinnelag bär varandras bördor, ärar och aktar varandra. Då ska vi se att framgången blir uppenbar. Vi måste respektera varandras individualitet. Voltaire sa: "Jag delar inte era åsikter, men vill hävda er rätt att framföra dem." Det är detta som är tolerans och vi som ett väckelsefolk må ha tolerans, och i oskrymdad, broderlig kärlek bära väckelsen vidare. Jesus kommer snart! Låt oss se de ting som upplöser den världsliga gemenskapen och vara vakna för de ting som upplöser de heligas gemenskap. Till detta skall Anden komma vår svaghet till hjälp.

Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås. Men om den dagen och den stunden vet ingen något, icke ens änglarna i himmelen, ingen utom Fadern allena. Ty såsom det skedde på Noas tid, så skall det

ske vid Människosonens tillkommelse. Såsom människorna levde på den tiden, före floden: de åto och drucko, män togo sig hustrur, och hustrur gävos åt män, ända till den dag då Noa gick in i arken; och de visste av intet,

"De visste av

Det finns många paralleller mellan Noas tid och tiden för människosonens tillkommelse. Det är särskilt ett ord som har bränt i mitt inre "*Och de visste av intet förrän floden kom*". Det var Noa samtid det gällde, Noa hade funnit nåd inför Herrens ögon. (1 Mos. 6: 6—8.)

Synden hade på ganska kort tid växt alltifrån syndafallet, till den här stunden. Det växte så fruktansvärt snabbt att fruktstölden i Edens lustgård genast följdes av brodermord. Nu hade det gått längre. Deras uppsåt och tankar var allenast onda. Jorden blev alltmer fördärvad och uppfylldes alltmer av våld. Man syndade och gick våldsamt fram på alla områden. Detta kan man väl också se i vår tid. En oerhörd våldsmentalitet gör sig gällande även i våra dagar.

★ ★ ★

Denne ende, som hade funnit nåd inför Gud var Noa. Han fick en uppenbarelse ifrån Gud att en syndaflod skulle komma. Samtidigt fick han veta att han skulle bygga en ark, som gav frälsningsmöjlighet.

Noas frälsningsark är förgången för länge sen, fast de söker träflisorna efter den. NU behöver vi inte bygga arken själva, det har Jesus gjort och den är härligare än vad Noa ark var. Noa ark var emellertid en förebild till den ark som skulle komma.

Noa var genom sitt liv, sitt dagliga arbete, en rättfärdighetens förkunnare och genom honom meddelades uppenbarelsen till samtiden. Ändå... *de visste av intet*. Vad berodde det på? De hörde inte på, de förhärdade sig och genom sin ohörsamhet stod de utanför allt detta som Noa hade fått mottaga. Det skall komma en tid, då det skall bli ännu värre på jorden än vad det är idag. Den tiden skall börja med andeutgjutelse, men då blir det inte Guds ande, då blir

det inte den ande som omtalas i Joel 2, utan en andeutgjutelse från avgrunden. Folket på Noa tid stängde för väckelsens ande, men det torde inte bli lika lätt att stänga för Antikrists ande på vredens dag. Då kommer många nordlandets söner att driva samman vid Harmagedon. Detta ligger inte alls långt borta.

★ ★ ★

De visste av intet... Människorna stod utanför, men Noa arbetade vidare. I etthundratjugo år höll han på och så blev arken färdig. Noa blev på ett särskilt sätt stämplad som dåre. Så är det nu också, den som tar emot väckelsen blir stämplad som dåre. — Tänk bara, att hålla på att bygga en ark på torra land. Människorna såg helt oförstående på Noa. Men det var ändå några som följde honom in i arken, det var hans husfolk på åtta personer. Även om det var svårt att inte fler följde honom, var det ändå stort att just dessa åtta, han hade nära inpå sig, följde med in i arken. De hade sett Noa från "insidan" och varit med i hans vardagsliv. De hade fått ett sådant förtroende för honom, att när han fick budet att gå in i arken, så följde de med. Det är väldigt viktigt att människor får förtroende för oss. Om vi kunde göra något riktigt storverk bland dem som inte känner oss, är det inte så märkvärdigt, men om de som känner oss och har sett oss varje dag får förtroende för oss, är det härligare. Noa var from och gudfruktig. Det såg hans anhängare. De märkte att han var hängiven Gud.

Tiden gick, och stunden kom då arken var färdig. Herren sa till Noa att gå in i arken. De som ville rädda sig följde med Noa in i arken. Men dörren stod öppen hela sju dagar och ingen flod kom. Folket tyckte nog att Noa var alldeles vimmelkantig. Vad menade han egentligen. Men

förrän floden kom och tog dem allasammans bort — så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. Då skola två män vara tillsammans ute på marken: en skall bliva upptagen, och en skall lämnas kvar. Två kvinnor skola

mala på samma kvarn; en skall bliva upptagen, och en skall lämnas kvar. Vaken fördenskull, ty I veten icke vilken dag eder Herre kommer. (Matt. 24: 35—42.)

intet... ”

**Predikan av
EINAR OLSSON**

27 augusti 1961

Gud stängde dörren när de sju dagarna var till ända. I hundra-tjugo år hade släktet sagt nej till budskapet, och Gud gav dem slutligen sju dagar. Det var märkliga dagar, och det visade sig också i skapelsen att något var i görningen. Rätt vad det var kom ett par apor hoppande fram ur skogen, och alla gick in genom den öppna dörren till arken. Människorna stod och såg och undrade säkerligen vad det kunde vara frågan om. Men de hade stängt uppenbarelsen ute och stod långt under djurens nivå. De saknade till och med intuitionen som djuren hade. Djuren kände föraning om en kommande flod. När hararna kom skuttande och kände att det var bäst att hoppa in i arken om de skulle kunna rädda sig, så stod människorna där och bregrep ingenting. När djuren kommit in i arken stängde Gud dörren, och de stora djupens källor öppnades samtidigt som himmelens fönster. Det började regna alldeles kolossalt. Det kommer inte att ske någon mer gång. Nästa gång blir det genom eld som jorden förgås.

Mitt i dessa händelser som möter oss i texten, har vi ett löfte om Jesu tillkommelse. Han gav själv löftet när han var här. Änglarna sade att han skulle komma igen på samma sätt som han farit upp. Det var det saliga löftet vi fick när vi böjde oss vid Golgata och upplevde rening i Jesu blod och blev födda på nytt. Nu går vi och väntar Jesus, ser efter i boken, studerar Guds ord och finner att det kommer att hända en hel del saker i samband med detta. Det står nämnt om tecken i solen och i månen. När dessa tecken börjar ske, då skall vi resa oss upp och lyfta våra huvuden, står det. Då skall Jesus komma tillbaka. Han kommer i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Lukas säger att det skall vara som med ljungelden vid Jesu tillkommelse. Den syns ifrån öster till väster. När

ljungelden brutit fram över himlavalvet, då är bruden redan lyftad på en brusten sky.

★ ★ ★

I Matt. 25 står det om de fem fåvitska och de fem förståndiga jungfrurna. De fem fåvitska hade många fina kännetecken. Det sägs om dem att de var jungfrur. De hade inte gått in i något otuktsväsande. Dessutom hade de lyssnat till budskapet om Jesu tillkommelse. De hade fullständigt vänt sig från världen, och de hade fått löftet om att Jesus skulle komma. De hade tagit vara på budskapet, de var på vandring och de väntade Jesus. De levde i renhet. Men vi behöver olja för att kunna möta Jesus. Det är gagnlöst att trösta människor och säga att om de renar sig så är de färdiga att möta Jesus. Det räcker inte med att be om rening, vi måste också ha Andens vittnesbörd i våra liv. Om det finns något hinder, eller om vi har stängt för den helige Ande, så finns ju det hindret kvar när Jesus kommer i skyn. När Jesus kommer då får jag inte hjälp av någon människa, ingen av mina vänner kan hjälpa mig. Jag ska möta Jesus ensam. Det kommer en dag när våra liv skall ställas i himmelens avslöjande ljus och allt i mig som inte varit under blodet och som jag inte varit till Golgata med, det skall ligga badande i ljus från höjden. Det sker på den brustna skyn. Där kommer livsverket att provas.

Vi måste ge rum för Anden om vi skall följa med när Jesus kommer. Trälarna som lever på minnet av en gammal erfarenhet kommer inte att kunna möta Jesus när han kommer. De kommer att ropa i nöd: "Våra lampor slockna!" Det är allvarligt. Från Jesu läppar hör man till de förståndiga: "Kom in i bröllopssalen." De oförståndiga går bort för att köpa olja. Om en stund

Forts. sid. 15

Så introducerades MIDNATTSROPET 1960

Det är första numret av tidningen Midnattsropet, som du nu har i dina händer. Har du tagit del av dess innehåll lär uppläggning och sammansättning utan närmare förklaring ge besked om tidningens program och målsättning.

Midnattsropet har kommit till för att vara ett språkrör för andlig väckelse. Den önskar ropa till syndare och fromma, att tiden efter allt detta är mycket kort. Jesus kommer snart! Därför tror vi det vara vår plikt, att utan ovidkommande hänsyn i Jesu namn gå till attack mot andlig försoffning, ljumhet, tvivel och vanmakt, som i så hög grad slagit väckelserörelserna i vårt land i fruktansvärda bojor. Utan förtäckta ordalag kommer Midnattsropet att höja sin röst till protest mot synd och världslikställighet, som får allt större rum i avfälliga kyrkor.

Men Midnattsropet ser också som sin uppgift att anvisa en väg ut ur detta för Guds verk så förnedrande tillstånd. Många församlingar liknar mera underhållningsklubbar än bönehus. Andra har för länge sedan övergivit de gamla stigarna och slagit in på vägar, som ofelbart leder till församlingens förvärldsligande. Midnattsropet vill icke meddela nya uppfinningar för att rationalisera och förbättra det gnisslande religiösa verksamhetsmaskineriet. Vi vill vara med och gräva upp de gamla, igenslammade brunnarna och tror, att det gamla evangeliet leder den törstande och längtande i kontakt med de eviga källrängen.

Det skall vara vår fasta målsättning att meddela ett fulltonigt evangelium om frigörelse från synd och sjukdom för *ande*, själ och kropp. Men vi kan icke nöja oss med läran om dessa ting. Midnattsropet vill basunera ut, att det som står skrivet i *Ordet* måste med nödvändighet upplevas i församlingens liv idag. Den som *LEVER* i detta är redo att möta Jesus.

Fram till urkristendomens kraftkällor.

Gör vad du kan för att sprida denna tidning.

Har du något du skulle vilja *tala* om för andra till väckelse eller uppbyggelse, så är du välkommen med ditt vittnesbörd. Grupper och församlingar, som vill berätta om vad Gud gör på olika platser, kommer givetvis att beredas plats för sina meddelanden. Bed till Gud för tidningen!

A. I.

Klipp ur nr 1 — 1960.

Midnatt

Det här numret av tidningen har blivit något av en tillbakablick, där vi sett hur Guds verk gått fram under växlande klimatförhållanden. Vi vill emellertid inte fastna i det flydda, utan med friska grepp kasta oss över nya angelägna missionsuppgifter. Vi

Tidningen Midnattsropet är, och kommer att bli, fast knuten till maranatafolkets speciella missionsuppgifter. De är många och ligger ofta snubblande nära, gott och väl inom synhåll.

En av hemligheterna bakom Jesu, och sedermera också apostlarnas framgångar, var att de överallt där människor rörde sig hade ett missionsfält! Mästaren kom in på ett torg i en stad. Bland förbipasserande människor, fullt upptagna med sina vardagssysslor tog han upp problemen om synd, skuld och det eviga livet. Det var frågor som varenda människa någon gång varit upptagen med. Och alltid fanns det någon i folkskaran som behövde hans: "Dina synder är förlåtna. Din tro har frälst dig."

□ □ □

I det samhälle där vi är placerade har efterkrigstidens ateistiska draksådd slagit rot på allvar. Vi umgås dagligen med människor som inte har en aning om vad frälsningens Gud erbjuder genom sin son.

Det är bl. a. det makalösa kultursnobberi vår intelligentia odlar och som går högt, högt ovanför folkets huvuden som raderat ut gudsbegreppet i teorin. I gemene mans bröst ropar nu, som alltid, en själ skapad för evigheten, om det ljus som Gud alléna kan tända.

□ □ □

Trängsel och utmärkta kommunikationer till trots är det långt till människan i vår tid. Även

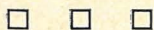
Ropet framåt...

plever mörkret i tiden som en allvarlig utmaning
oss att stöta i basunerna och på alla tänkbara och
änkbara sätt ropa ut: "Jesus kommer!"

Här nedan ser du något av det Midnattsropet
unerar.

om maranatomöten, som är en diametral mot-
sats till underhållningens och kulturfolkets upp-
styltade arrangemang, hålls i våra städer, på
torg och folkets hus, lämnas stora folkgrupper
utom hörhåll. Tänk på skolorna!

Slå upp en modern skolbok i orienteringsäm-
net religion och se hur akademikerna far fram
med det som för bara några år sen kallades
barnatro. Eller våra överbefolkade förorter där
tristessen är kväljande på kilometers avstånd.
Det är missionsfält för en tidning som Midnatts-
ropet!

Ett annat område det varit förvånansvärt tyst
om i maranatakretsar är skaran av invandrare
i Sverige. Det finns en halv miljon nu alltså
drygt 6 procent av hela befolkningen. Det är
folk som oftast har en medärvd respekt för Gud
och förfasar sig ikapp med oss över utveckling-
en i "syndens nya stamort på jorden".

Alla här ovan nämnda verksamhetsfält bor-
de med det snaraste få påhälsning av orädda
maranatarepresentanter beväpnade med lämp-
liga traktater och småskrifter. Vid skrivande
stund står vår offsetpress och "puttrar" en
trappa ner. Det finns redan ett team som arbetat
in sig här, och som i mån av de resurser som
ställs till förfogande, kommer att förse alla som
är villiga att satsa tid och krafter på dessa för-
summade fält, med ammunition.

Annorlunda insats

Bibelns budskap om synd och nåd är mera
aktuellt än någonsin. Människor ropar efter svar,
efter mening. Vad ska de finna? Ska vi ge dem
budskapet om Jesus, eller kommer de att helt
vända sig bort från frälsningsmöjligheterna och
engagera sig med liv och själ i något annat?

Nöden angår oss. Vi måste bli realister —
våra tankar och goda vilja måste realiseras i
handlingar. Vi vill rädda så många som möjligt
för himlen och ta vara på den tid vi har till
vårt förfogande och använda den på bästa sätt.
Alla romantiska drömmar måste slås sönder och
ersättas av handling för att rädda SJÄLAR.

Vändan i tiden känner varenda människa av.
Instinktivt ryggas man tillbaka inför framtiden.
Intuitivt förstår man att världen står inför kata-
strof och SLUT. Detta förstår man utan att
vara särskilt insatt i politiska händelser och
utan att känna till bibelns förutsägelser om den
yttersta tiden.

För många glider dock händelserna i tiden
tillsynes spårlöst förbi och med oseende ögon
existerar man vidare i en mekaniserad tillvaro.
Men vi vill vara en väckelsesignal som varnar
och väcker. Debatterar och kanske också irri-
terar.

Tiden kräver en annorlunda insats än vad vi
konventionellt menar med evangelisk. Gamla
mönster och mallar måste kasseras. Men vi tror
på budskapet Gud gett oss. I den allra sista
sekunden av denna tid vill vi skrika ut: "Jesus
kommer!"

Vi vill vara en lampa som lyser och visar
vägen till Jesus. Vi vill sprida en eld som vär-
mer frusna människor, vägleder havererade och
trötta själar till hamnen — Jesus Kristus.

Ulla Näsholm

Arne
Imsen, 40

UTANFÖ

- kristushatet ateistisk samh ur religiösa lä

Tillbakablick, framtidsvision, tacktal och lovprisning präglade lördagskvällen när Maranataförsamlingen i Stockholm under enkla men hjärtliga former firade sin föreståndares 40-årsdag.

— Men, sade Arne Imsen i talet, det är väl inte det, att jag fyller 40 år som är det väsentliga. Det är nämligen 10 år sedan tidningen Midnattsropets första nummer kom.

— När jag häromdagen slog upp första numret av tidningen och läste introduktionen greps jag av tacksamhet. Denna visar nämligen att vi inte vikit av från vägen. Ingenting fröjdar mig så oerhört som att jag har visionen kvar och känner, att vi är på väg att förverkliga detta underbara mål: församlingens upprättelse i sitt nytestamentliga skick.

I sin helhet blev denna helg och de närmast efterföljande ett steg fram mot ett mer nytestamentligt församlande. På fredagskvällen döptes en nyfrälst broder till Kristus. Klockan 9 på söndagsmorgonen samlades menigheten till bönedag, 11predikade Imsen om Guds Nasir, 16.30 brödsbrytelse och 19 ett våldsamt, allvarsmättat väckelsemöte, med Jesu andra tillkommelse i centrum.

● Jag är väldigt glad för att vi har fått vara samlade här i kväll, och jag tycker att det har varit underbart både att höra vad ni haft att säga och se vad ni har gjort. Framförallt förstår jag att det ligger mycket kärlek och tillgivenhet bakom detta ni har arbetat och skapat här i kväll.

Man brukar vanligtvis inte fira fyrtioårsdagar. Man vill ju inte gärna bli påmind om sin ålder. Det är väl heller inte det, att jag fyller fyrtio år som är det väsentliga. Kanske inte alla kan förstå hur man upplever ett skeende som liksom sluter sig.

10 år

● Det är nämligen tio år sedan tidningen Midnattsropets första nummer kom. Det kom den första november 1960. När jag häromdagen slog upp tidningen och läste introduktionen, greps jag av tacksamhet. Ty introduktionen av första numret, visar att vi inte har vikit av från vägen. Det som skrevs då, lite kantigt, kanske grovtyxat i formuleringarna, det kan jag säga amen till i dag! Det är om möjligt mer aktuellt, än vad det var då första numret kom.

Jag vill inte påstå att vägen, min väg åtminstone, hela tiden har varit rak. Det råder inget tvivel om att den stundtals varit krokig. Men jag är övertygad om att jag aldrig förlorat målet ur sikte. Ingenting fröjdar mig så oerhört som att jag har visionen kvar och känner, att vi är på väg att förverkliga detta underbara mål: församlingens upprättelse i nytestamentligt skick. Var och en som varit inne i denna kamp med den bakgrund som en del av oss har, vet att det inte har varit smärtfritt.

Väckelse — besvikelse

● Jag vet inte hur lång tid det tog för mig, innan jag kom igenom den första och största besvikelsen efter den väckelse, som rörde om i pingströrelsen i 50-talets början. Vi upplevde den som vårt hopp och vår räddning. Att jag

LÄGRET

öter oss ur en lsordning och system.

upplevde den på ett speciellt sätt kan förklaras med min bakgrund. Dels var jag ganska väl förtrogen med väckelsehistorien, dels så hade jag växt upp i väckelseatmosfär och väckelsemiljö. Jag visste vad väckelse var för någonting och hade druckit ur dess livsflöden, både i den lilla hemförsamlingen utanför Oslo och i Fildelfiaförsamlingen i Oslo. Jag hade själv varit med i skeendet och steg för steg följt utvecklingen mot det förvärldsligande som vi trodde skulle hejdas då 50-talets profetväckelse skakade om pingstfolket.

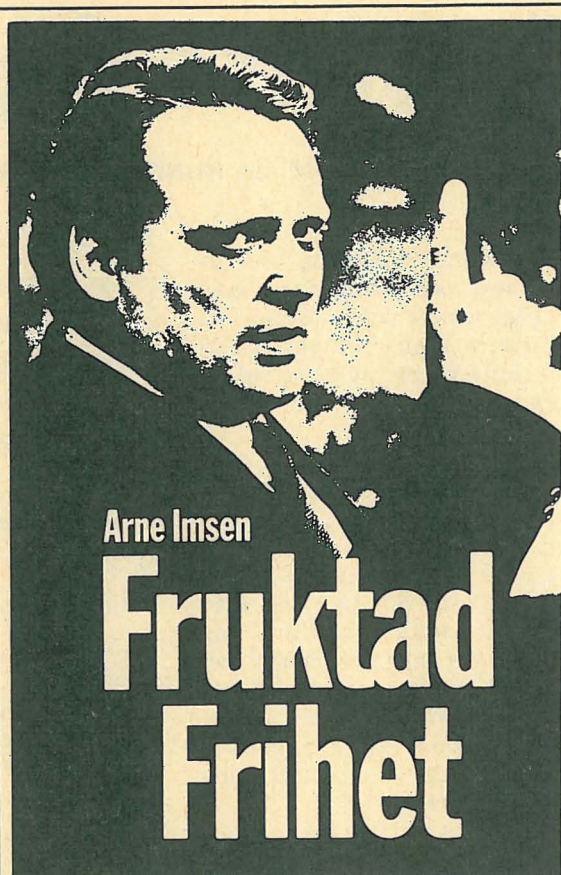
Då den dämades upp där, så beslöt jag för min egen del att utveckla mina sociala ambitioner och engagera mig i politisk verksamhet, blev ordförande i en fackförening och vald till ordförande också i en politisk klubb. Vägen låg alltså öppen. Det här var omkring 1953.

Men Gud väckte mig, då jag skulle gå in i det andra skeendet. Jag hade en fruktansvärd brottningskamp i mitt inre. Jag hade fått en ledande ställning bland ungdom, som skulle bära arbetarrörelsens ideal vidare. Gud väckte mig en dag handgripligt. Jag fick en ganska våldsam blödning, och jag förstod att det var Guds kallelse. Jag mötte Gud på nytt igen. Även om jag inte varit avfälling, så fick jag kallelsen förnyad och engagerade mig i en fri församling i huvudstaden, Kristen Gemenskap. Gud vet hur vi lade ner vårt hjärta i denna gemenskap för att uppleva väckelse. Gud vet hur vi kämpade. Gud vet också vilken ohälsug smärta det var att konstatera att hela det verk, som vi hade lagt ner vår själ i, slogs sönder. Det kom in många andra intressen som lamslog församlingen.

Väckelse i Örebro

● Men det stod klart för mig, att tiden var inne för ett fritt verk i vårt land. Det skulle till varje pris gå vidare. Med hustru och barn drog jag till Örebro, utan att äga några garantier för vår framtid. Socialt sett var det att gå

Forts. sid. 16

● Boken är både skrämmande, underhållande och intressant. Skrämmande därför att den i klartext avslöjar maktspel och mygel som borde vara helt främmande för såväl svensk kristenhet som för rättssamhället i övrigt. Maranata har under sina tio år i svenskt frikyrkoliv mött ett mycket hårt motstånd, och försöken att pacifiera rörelsen har utmärkts av både fysisk och psykisk terror. Religionsförföljelse och åsiktsförtryck är vapen, som trots flitig användning, icke lyckats ta död på maranatarörelsen.

● Men FRUKTAD FRIHET är framförallt ett intressant historiskt dokument. Arne Imsen påvisar med mängder av citat från pingströrelsens barn, att förföljelsen av Maranata i dag är nästan identisk med den pingströrelsen upplevde för femtio år sedan.

Pris: Häft. 29: 50. Inb. 34: 50 (+ moms)

Sänd mig mot pistförskött st. häft.

..... st. inb. FRUKTAD FRIHET

Namn:

Adress:

Postadr., p-nr:

Tel.:

Orderadress: **MR:s BOKFÖRLAG AB, Box 6177,**
102 33 Stockholm

En oansenlig papperslapp

Personligt vittnesbörd av RUNE EKLUNDH, Stockholm

Efter en tid i lång och till synes ändlös vandring i mörker, oro och förtvivlan, med trasiga nerver och hjärnan full av dystra tankar, inträffar något, mitt på ett av storstadens torg, som för mig blir början till ett nytt liv.

Jag vandrar ensam i storstaden, med en stark önskan att, efter många personliga nederlag, få möjlighet till att skapa ett nytt "liv" i ny miljö. På ganska kort tid blev jag klar över att detta nya "liv" jag ville starta inte var så lätt genomförbart som jag i min enfald hade trott. Det var många problem som reste sig framför mig, då jag ville sätta mina planer i verket.

Okänd i storstan

Problemen var så stora att jag inte hade någon möjlighet att överblicka dem, långt mindre lösa dem. Vad gör man då i en sådan situation. Ensam, okänd i storstaden? Det finns helt säkert många lösningar beroende på vem som står med problemen. För min egen del såg jag inte någon utväg, och var beredd att uppgiva den idé som jag hade. Jag hade ju mist så mycket att jag i den situation jag var i, inte räknade med att kunna mista mera.

Någon tanke på att bedja någon om hjälp hade jag aldrig haft, utan under hela min levnad hade jag försökt klara mig själv, och det ville jag göra också nu, trots att min situation var hopplös, och jag inte kunde se någon lösning. Ända in i det sista var jag envis och "stor".

Papperslapp

I detta mörka ögonblick ingrep Gud i mitt liv på ett un-

Jag vandrade ensam och okänd i storstaden. Efter många personliga nederlag önskade jag skapa ett nytt liv i en ny miljö. Men problemen som reste sig var många. Jag hade ju mist så mycket. I den situation jag då var kunde jag inte mista mer. Jag hade försökt klara mig själv och hade ingen tanke på att be någon om hjälp.

I detta mörka ögonblick ingrep Gud i mitt liv. Jag fick en liten oansenlig lapp i min hand med inbjudan till ett maranatamöte...

derbart sätt, tack och lov. Naturligtvis förstod jag inte just då, vad meningen var, men det skulle på ett underbart sätt förklaras för mig.

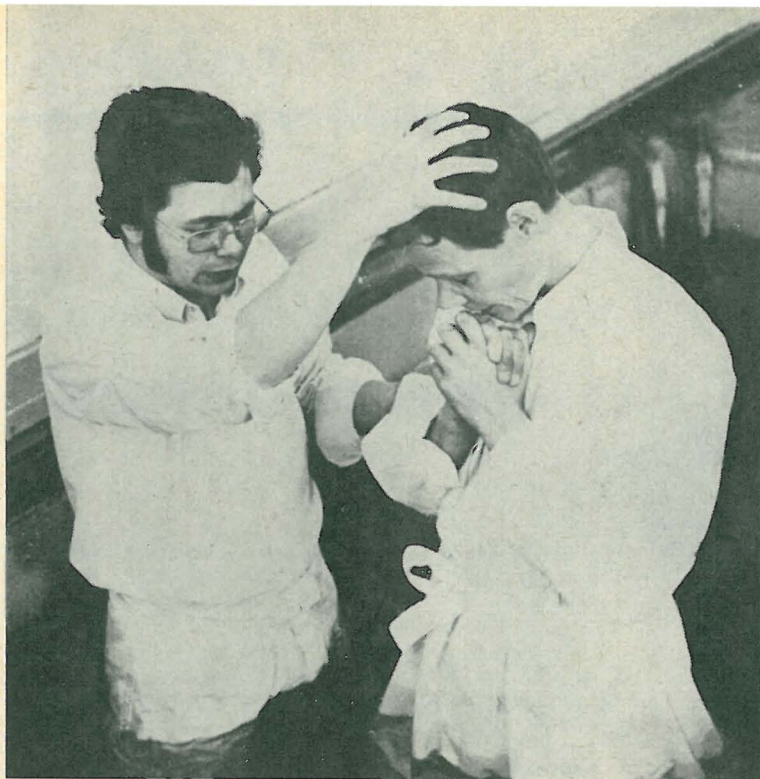
Käre läsare, om du visste vad jag är lycklig och tacksam mot Gud, för vad som hände. I min allra mörkaste stund använde sig Gud av två unga pojkar som redskap för att sprida Guds ord. I min hand fick jag en liten oansenlig papperslapp, som jag utan tanke tog emot då den blev räckt fram emot mig. Det varade väl en stund innan jag läste vad där stod. Jag tänkte att det väl som vanligt var någon reklam, och stod i begrepp att kasta bort lappen. Men nyfiken som jag var, så ville jag ändå först läsa vad där stod. — *Det var reklam!* Reklam, eller skall jag hellre säga, en inbjudan till ett MARANATA-möte. Kort och gott på lappen stod tidpunkt och adress, ingenting mera, men för mig var det mer än nog. Du måste tänka dig in i min situation, jag visste inte vad Maranata var, bara att det hade med religion att göra. Jag hade ju varit borta från Sverige i fem år.

Jag längtade till mötet

Hur som helst, jag kom så småningom, efter långa omvägar, fram till möteslokalen, Britt Marie, och denna onsdagskväll fick jag för första gången i mitt 38-åriga liv vara med om ett väckelsemöte. Jag ljuger om jag säger att jag inte blev gripen av budskapet som fördes fram på mötet, men jag var ju stolt och envis. Efter mötet samtalade jag med en av sångarna, och han hoppades att vi skulle ses igen, vilket jag lovade. På något oförklarligt sätt gick tiden och det blev söndag och jag kunde gå till Maranatalokalen igen. Ja, jag faktiskt längtade dit!

Böjde knä

Mötet på söndagsförmiddagen hade en fantastisk inverkan på mig. Jag kände hur mitt motstånd, min envishet och stolthet liksom bröts ner bit för bit. Till sist kände jag mig så ofantligt liten, jag formligen krympte. Sångaren som jag talat med på onsdagskvällen talade med mig igen och resultatet, ja, det vet du redan. Jag böjde knä, bekände mina synder, jag bad Gud om förlåtelse, jag bad

Rune döps till Kristus i Maranataförsamlingen i Stockholm.

om frälsning, och min bön blev hörd, jag fick uppleva härlig frälsning, tack och lov.

Aldrig har min tillvaro varit så ljus som nu. Allt har på ett underbart sätt löst sig, eller håller på att lösa sig. Hela mitt liv har jag lagt i Guds stora hand. Jag är inte längre ensam, inte olycklig, ja, mig fattas ingenting. Jag har t. o. m. lämnat mitt tidigare yrke utan saknad. Nu har jag bara en enda önskan, att få tjäna Gud på ett sätt som kan vara till nytta för Guds verk. Herre giv mig kraft därtill.

Gå ut och bjud in!

Som du nu ser så var det en liten papperslapp, som totalt ändrade mitt liv. Därför hoppas jag att du vid något tillfälle vill gå ut på gatan med en bunt inbjudningar till möte, och på så sätt *kanske* ändra livet för en människa. Vilken underbar uppgift.

De två unga pojkarna som gav mig denna "lapp" har jag aldrig senare sett, jag skulle gärna vilja tacka dem, men den

som ska ha den stora äran och det stora tacket, det är vår Fader i himmelen.

Tack och lov, pris och ära, för att jag har fått komma inför ditt ansikte, och fått ta emot din stora nåd och barmhärtighet, käre gode Gud.

Låt mig efter bästa förstånd få vara ett redskap i dina händer, forma mig som du vill, låt mig vara ett villigt vittne för dig, led mina steg som du vill, käre Gud. I Jesu namn, amen!

STÖD traktat- och litteratur-

missionen

Pg 57 16 20 - 4

Midnattsropet, Box 6177
Stockholm

DYRBAR FRIHET

För ett får i hjorden som så att säga är fött i frihet, och vant sig med att ströva fritt i en av Herren synnerligen välsignad hage, med mycke bete, vida vyer och en god men beslutsam herde, är det inte så lätt att sätta sig in i vad tillvaron i en trång samfundsfälla egentligen innebär. Men efter att ha fått blicka ner i de hålor Arne Imsen med sin nya bok *Fruktad Frihet*, lyser upp för allmänt beskådande ter sig denna frihet som en ännu större, gudagiven gåva.

Vi kände tämligen litet till den förhistoria till maranataväckelsen Arne Imsen i realistiska ordalag skildrar. Att människan i flock med åren korrumpas visste vi ju. Men att det tog sig *så* tragikomiska uttryck kunde ingen drömma om.

Detta drama utspelades bara några tvärgator ifrån vårt högkvarter i huvudstaden där vi sjöng och jublade, oftast lyckligt omedvetna om den uppståndelse våra "religiösa utlevelser" åstadkom i sekulariserade samfund och i ett välfärdsamhälle fyllt av likgiltighet och känslökyla.

Maranataropet hade revolutionerat våra liv. Vi hade fått lösningen på både globala och individuella problem. Det var Jesus Kristus! Undra på att vi var frimodiga.

Genom nytända revolutionära vittnen informerades vi om vad vi *är* och *äger* i Kristus och förvånades storligen vid någon enstaka gästvisit i de kritiserade samfundens tempel över torftigheten i kosthållet hos de etablerade.

I första kapitlet, under mellanrubriken *Meningslösa ordklyverier*, skriver Imsen — Den oförvågna och trosvissa väckelsen-är-här-teologin mötte sina

Forts. sid. 15

Jubileums- ERBJUDANDE

Första skivan på MRM är jämgammal med Midnattsropet. Det är alltså 10 år som den ljudit i svenska hem, från mötestält och högtalarbilar till frälsning och uppvaknande inför Jesu andra tillkommelse.

Första sången heter **Jag önskar att se Jesus först av allt**. Den kom som en helt ny giv med sitt budskap av innerlig Kristustillbedjan. Framför allt var skivan avväpnande enkel, i en tid då den religiösa skivproduktionen tog de första stegen mot den pompösa, avskyvärda, popinfluerade industri som i dag dominerar marknaden.

MREP 1 innehöll även en sång, skriven av evangelisten Aage Samuelsen: **"Maranata — Midnattsropet"**, som blivit något av alla maranatasjälars signaturmelodi. Den tekniska kvaliteten har oftast kommit i andra hand. Flera MRM-produkter är direktinspelningar från stormiga väckelsemöten där hänfödda sångare spontant sjunger Herrens lov.

Den mest köpta av Arne Imsens insjungningar, **"Kvinnan vid Sykars brunn"**, har flera gånger hörts i radions andliga sångprogram.

Med anledning av 10-årsjubileet och Arne Imsens 40-årsdag erbjuder nu MR-skivproduktion alla Imsens skivor, **"Om det är en dröm"**, **"Det urgamla kors"**, **"O, Jesus du som fyller allt i alla"**, osv. till kraftigt reducerade priser!

All eventuell behållning tillfaller Litteraturmissionen!

Klipp här!

Sänd mig mot postförskott:

1. ☐ Skivpaket med ARNE IMSENS samtliga grammofonskivor.
2. st. MREP 1 st. MREP 27
 st. MREP 10 st. MREP 28
 st. MREP 12 st. MREP 37
 st. MREP 23 st. MREP 74

Orderadress: MR:s BOKFÖRLAG AB
Box 6177, 102 33 Stockholm

Namn:

Adress:

Postadr., nr

tel. /

Alla dessa skivor för 40 kr eller 7 kr styck:

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata—Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus.

MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen. Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm. "Alla borde känna till", "Det är jubel och fröjd"

MREP 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack Guds Lamm. Solosång

Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 27. Kvinnan vid Sykars brunn/Jag tror på Gud/Det urgamla kors/Se mängden mot Golgata skrider.

MRM 28. Gylne fält för vinden vaja/Gylne morgon/Bortom gylne sol. Bibelskolans strängmusik i Stockholm 1965 och Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.

MREP 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder /I evig kärlek/Sista resan.

MREP 74. Jesus kommer/Om det är dröm/Möts vi där/Av ditt kors.

DYRBAR FRIHET

Forts. fr. sid. 13

rutinerade banemän. Med fari-séisk precision gick ortodoxa pingstteologer till attack... Lugnet återställdes, men för-lusten var oersättlig. Det handlar alltså om förnyelseväckelsen i början på 50-talet: "hur den dämades upp och försvann ur pingstförsamlingarna"; men fortsätter Imsen i andra kapitlet: En andlig väckelse låter sig inte fångas in i teologiska mönster. Den är lika odogmatisk som livet självt... Den spränger fördämningar eller banar sig nya vägar och ignorerar fullständigt alla mänskliga veton mot dess framfart.

Och det var på denna bärvåg andrepastorn i Kristen Gemenskap, alias Arne Imsen, med familj drog iväg till Örebro. Som föreståndare i friförsamlingen blev både han och den nyfödda maranataväckelsen utsatt för allmän, ovederhäftig analys. Psykologer, pingstpredikanter, pressmän och samfundsledare ylade ikapp över "mörkermännens härjningar". På sid. 173 säger Imsen: —

Kultursamhället visade oss ett ansikte vi definitivt trodde tillhörde flydda sekler eller andra, odemokratiska och religionsfi-entliga regimer. Rätts- och för-svarslösa var vi utlämnade åt bödlar, som hänsynslöst exploa-terade möjligheten att i den fria svenska pressen driva en mördande hetskampanj mot en religiös minoritet.

Denna del av Fruktad Frihet, är ett synnerligen intressant dokument öved vad som stundom inryms inom vår omskrut-na demokrati.

□ □ □

Ett delikat avsnitt som be-handlar den kristna rikstid-ningen Dagens annons- och genmälesbojkott är bara det värt 29:50 + moms. Dagen kommer säkert, i kraft av sin nedärvda policy, även försöka tiga ihjäl krevaderna efter Fruktad Frihet, trots påtryck-ningar och provokationer från alla håll.

□ □ □

Vid ett tillfälle plockade jag fram boken på tunnelbanan och fördjupade mig i "kulturskri-benten *Erland Sundströms* teo-logiska 'fyllesnack' och hallu-cinationer" väcktes jag av ett

mekaniskt "Gamla stan", en station försent. Jag tumlade ut, förvirrad och desoriente-rad i T-banans underjordiska gångar, men desto mer upp-lyst om, och orienterad i den avfallna religiositetens många förrädiskt slingrande irrgång-ar.

Ett ständigt återkommande tema i boken är historiens upp-repning. Det öppnar enligt mitt sätt att se kusliga perspektiv och även där är Fruktad Fri-het en väckelsesignal som stämt mig till självrannsakan. Jag anser boken så fruktansvärt angelägen. För hur många gånger har man inte i sig själv sett en veritabel "väckelsens baneman"? Just i sitt eget vä-sen, bland tröghetslagens alla martallar, köttslig småskuren-het och egoism sitter det största hindret för Guds suveräna vilja och väckelsen.

Därför gäller det att vara försiktig med tanklöst stenkas-teri. Nästa gång historiens mudderverk drar igång kan det vara du och jag som står med i persongalleriet och spelar mindre smickrande roller i väckelsehistoriens drama.

Köp boken! Den är fruktans-värt angelägen!! LassO

"DE VISSTE AV INTET"

Forts. fr. sid. 7

kommer de igen, men då är dörren stängd. De hade varit med i Guds verk i många år, och nu står de utanför en stängd dörr. Det är skakande, de ägde mycket, men saknade det väsentliga.

★ ★ ★

Jag hörde talas om en man som hade tjänat Gud i många år och som låg på sitt yttersta. Han tyckte att himlen var stängd för honom. För många år sedan hade han tagit en järn-stång i en affär. Guds ande påminde honom om den när han var nyfrälst, men han slog det ifrån sig. Tiden gick och när han skulle dö tyckte han att järnstången stod tvärs över himlaporten och han var utestängd. — Det kommer att bli en väldig provostund när Jesus kommer. Gud hjäl-pe oss att vara redo, att vara överlätna brude-

själar, när Jesus kommer, så vi inte blir kvar i vedermödans fruktansvärda natt.

Om vi lever nära Jesus kommer han att öppna pärlporten för oss och vi kommer att, fria och förlöslade från jorden, stå där och prisa Jesus. Det kommer att bli underbart. Den stunden har jag längtat till länge. Rätt vad det är så kommer han, och jag skall sannerligen inte sakna jorde-livet där på glashavets stränder. I himlen blir det mycket lovsång. Tänk att Jesus förde oss hem, det var nåd alltsammans. Visst var vi ynkliga många gånger och visst gick det sönder för oss, men han tog hand om oss och förde oss igenom och vi får förenas med alla de heliga i ett högre ljus och på en annan strand än den jordiska och då skall vi sjunga lovsång till Lam-met som köpte oss fria.

★ ★ ★

NU kan man uppleva denna underbara fräls-ning som Jesus ger och bli redo att möta honom. Fly till Jesus medan det ännu finns tid.

UTANFÖR LÄGRET

Forts. fr. sid. 11

rakt in i nöden. Men vi åkte dit i Jesu namn och var med om en märklig tid. Den första tiden vände sig till Guds folk. Våldigt många kristna samlades till mötena där. Sedan slogs dörrarna upp för oss. Vi fick en helt ny publik. Många av de kristna svek och försvann. Vi fick många ofrälsta i stället. Jag minns speciellt ett av mötena i Folkets Hus i Örebro. Vi var samlade i C-salen, några raggare kom utifrån gatan och in i lokalen. Den kvällen föll Guds Ande så våldsamt att flera av dem slogs rakt i golvet. De låg där utan att kunna röra sig, fullständigt fastlåsta. Många mötte Gud till frälsning i det sammanhanget.

Tyvärr har det varit en brist hos oss att vi haft alltför få fäder och mödrar. Vi upplevde väl vid den tidpunkten att vi hade många uppfostrare men få fäder och mödrar.

En hel del kriser betingades av de vanliga närmast klassiska motsättningarna. Alltså en upprepning av ett gammalt mönster. Ett gräl började om hattar och hår, en hel del sådana detaljer adderades till och sedan var en intern strid i full gång.

Fruktad Frihet

● Den här bakgrunden har jag beskrivit i boken *Fruktad Frihet*. Boken har redan blivit bedömd. En del har ryckt på axlarna åt den, en del har också uttalat sig mycket nedsättande om boken. Jag vill bara säga till den som funderar: Du får läsa boken och bedöma. Jag har konsekvent skalat bort alla klyschor och religiösa fraser och använder ett språk som är annorlunda än det vi är vana vid i fromma kretsar. Boken vill också vara ett historiskt dokument. Under alla förhållanden finns det icke någon som helst avsikt eller medveten vilja att slå — och ändå slår boken hårt på det jag menar är klara och tydliga bevis på avfallstendenserna i kristenheten i vårt land. Samtidigt ger den också orientering. Den pekar på möjligheterna och de framkomliga vägarna.

Den vill säga att det finns en väg framåt. Det finns uteslutande en väg, och det är återgång till enkla mötesformer inom hela kristenheten, och i första rummet att man åter börjar vårda bönemötet, där all andlig gemenskap upprätthålls, förnyas och utvecklas. Och dessutom att man som aldrig förr går in för troget, målmedvetet bibelstudium. Men människor i dag ser inte gränserna, de vet inte vad som är vad, och därför måste man tala det språk som jag har använt i denna bok. Boken säger inte allt, den säger en del av sanningen. Jag hoppas att nästa bok jag kommer med ska kunna ge en djupare förklaring. Den boken kommer att bli annorlunda. Även den kommer att heta *Fruktad Frihet*, men kommer dessutom att ha undertiteln *Självvrannsakan och Framtidsvision*.

Fredsrorelser

● Jag hoppas att vi ska förstå vår oerhörda uppgift i detta land, och att den uppgiften snart är avslutad. Allt i vår tid pekar mot en märklig utveckling. I den engelska bibeln heter det i Daniels bok att antikrist förleder folket genom fredsrorelser. Man lägger märke till att man överallt vill lägga ner vapnen. Guds folk ska sluta kämpa. Man ska sluta kämpa mot ljumhet, därför att den som bekämpar ljumheten betraktas som sekterist. Och det är oerhört omodernt att vara sekterist. Man ska inte längre åberopa den sunda läran, man ska inte vara dogmatisk, man ska lägga ner vapnen. Till sist hamnar man i den allmänna anarkin, där ingen vet vad vare sig höger eller vänster är. Då släktet nått tillräckligt lång på den vägen kommer vi att få skörda frukterna utav det. Lägg märke till att parallellt med den fruktansvärda utvecklingen, som vi ser äger rum i kristenheten i hela världen, märker vi att det går en annan trend genom tiden.

Datatekniken — övermänniskan

● Datatekniken är ett vapen som kommer att göra det möjligt för antikrist att kontrollera varenda människa i hela världen. Vi ser hur man i dessa dagar samlar in uppgifter om

JUBILEUMSTIAN

Läste du sidan 2?

Här är beställningskupongen.

Orderadress: MR:s BOKFÖRLAG AB, Box 6177,
102 33 Stockholm

Jag önskar mot postförskott
st. jubileumstior.

Namn

Adress

Postadr., nr

Tel. /

varje enskild individ i vårt land. Dessa uppgifter ska till FN, en internationell organisation, för att matas in i jättelika datorer. Detta har med Vilddjurets märke att göra. Så småningom kommer vi att vara så totalt kontrollerade; vår ekonomi, vår ideologi, vår tro, vår rörelse, vår uppfattning kommer att vara fullständigt kontrollerade och styrda, och vi kommer icke att få köpa och sälja utan att vi har betalat freden med friheten.

Så kommer nästa fas i utvecklingen, när man har nått fram till den punkten då det inte bara är fråga om människans existens, utan det är också fråga om hennes tillbedjan. Människan är obotligt religiös, hon måste ha någonting att tillbedja, och därför ser du också idolkulten, människoförgudningen. Den leder fram till **övermänniskan**. Så småningom kommer en hel mänsklighet att falla på knä för denna övermänniska. Världen ser fram mot en interntionell ledare. I världen strävar man mot individens utplåning. Hon ska bli massmänniska.

Herre Jesus kom

● Men det finns ett folk som ser Jesus. Anden och bruden säger kom, bruden ropar, kom Jesus. Men det är inte bara bruden som ropar. Den helige Ande ropar, för den helige Ande härdar heller snart inte ut. Även den helige Ande ropar, kom Jesus. Och alla som hör det säger **kom**.

Det har varit många förvecklingar i Maranata. Denna tioåriga process har sannerligen icke gått spårlöst förbi. Somliga har kommit på en

gästvisit, och de har lämnat oss. Jag tackar Gud i dag för att jag under alla år har varit helt okänslig för sådana fluktuationer i den andliga verksamheten. Det är klart för mig, att ska vi tala om andliga kvaliteter, då får vi lämna världens sätt att resonera på, då får vi inte se det statistiskt i numerär och pengar, då får vi försöka att djuploda den andliga kvaliteten.

Det hjälper ju inte om vi är en stor hop, som drar fram igenom tiden, om kanske största procenten står utanför på den stora uppropsdagen. Vi ska se till att det är så pass varmt i vår gemenskap, så andligt varmt, att man icke kan uthärda här som ljum kristen. Då ska ingen bedraga sig själv och gå i församlingen och tro att allt är bra, utan oupphörligt väckas och väckas igen, uppbyggas och förnyas för att bevaras vidare på trons och frälsningens väg.

Motståndet reser sig då Anden faller

● Det finns en förförlig andemakt. I det sista skedet av denna nådeshushållning kommer man också att ta hand om andedopet, för att med andedopets hjälp legitimera skökoväsendet. Man talar i dag om den karismatiska vågen. Den tackar vi Gud för, men lägg märke till tonen i den! Jag tror inte att en ljum kristenhet säger tack och lov till den helige Andes uppenbarelse. Det är likadant nu som förr, då Anden faller reser sig motståndet. Det gamla kristushatet finns djupt rotat i mänskligheten.

Där den helige Ande faller, så sker det icke på **system**, utan över **individer**. Den faller icke

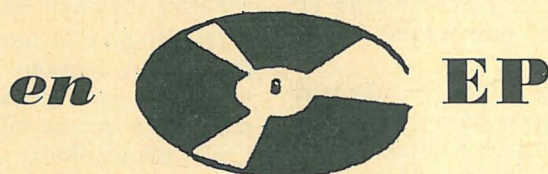
Forts. på sid. 19

VÄLKOMMEN SOM PRENUMERANT! 1970 – 71

33 kr helår + från 1 dec. två nr. gratis

MIDNATTSROPETS PRENUMERATIONSABD., BOX 6177, 102 33 STOCKHOLM

En självklar julgåva till vänner och anhöriga är

JULKLAPPSSKIVA

FRÅN

En skiva att evangelisera med!

Den har den rätta tonen

Vi har inför den instundande julen öppnat en ny väg för missionering i form av sång och musik: — att direkt från förlaget hemsända väckelsefyllda grammofonskivor till någon eller några av Er uppgivna mottagare. Vi tillåter oss därför efterhöra, huruvida Ni har vänner eller bekanta i privata hem, på anstalter, ja, överhuvudtaget var som helst, vilka Ni i jul skulle vilja uppvakta med en grammofonskiva som ger sin lyssnare verklig och varaktig behållning.

Skulle så vara fallet, ber vi få nämna, att vi åtar oss att sända julklappsskivan direkt från förlaget till mottagaren. Vi upptecknar Ert namn och Er julhälsning på ett kort som följer med skivan. Vi har kunnat sätta priset på julklappsskivan lågt — endast 10: — kr. inräknat betjäning, porto o. dyl. Sänd oss namn och adresser på nedanstående namnkuponger samt kr. 10: — i sedel, check eller genom insättning på postgiro 125 99 (obs! 10: — kr. per namn) så ombesörjer förlaget postbefordran jämte andra formaliteter.

V. g. sänd en julklappsskiva till nedanstående adresser (ange sångsolistens namn om så önskas):

Namn

Adress

Poststation

Namn

Adress

Poststation

Namn

Adress

Poststation

Namn

Adress

Poststation

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, Borlänge 2

Tel. 0243/105 95

NI KÄNNER VÄL TILL "HOPPETS TON"? OM INTE — RING 0243/243 50 (dygnet runt).

UTANFÖR LÄGRET

Forts. fr. sid. 17

över individerna för att legitimera deras falska lärosystem, utan för att de ska ledas ut ur det.

Därför får vårt budskap i dag icke vara så att det spelar ingen roll var du hör hemma eller vad du tror på, utan vårt budskap i dag, det är att ropa ut till hela kristenheten: **Utanför lägret, utanför lägret för att bära hans smälek!** Men på samma gång, som vi ropar det, så måste vi också se till att icke också vi organiserar ett läger.

"Vi upplever, att det är så löst", säger en del. Då tänker jag: "Gode Gud, det är för väl att det är löst. Blir det fast i organisatorisk mening, då är genast kyrkoväsendet där." Genom att det är löst, och båten verkar så skranglig gör att passagerarna ropar så mycket mera till Gud. Det finns alltså ingen organisatorisk mastodont att luta sig emot, utan man måste se till att organismen fungerar. Under de månaderna som jag har skrivit den nämnda boken har jag blivit förnyad i min ande och fått sådan kamp-lust. Jag känner att jag har kamplusten och visionen.

Församlingens återupprättelse

● Det är församlingen det är frågan om. Den ska resa sig på fötter, för att i uppriktighet och sanning tillbedja Jesus utan förödmjukande ok, utan religiösa trälömsök, utan fastlåsning i organisatoriska mönster.

Vi ska se till att vi blir **ideologiskt medvetna**, så att ingen får oss ur sadeln genom att åberopa uppenbarelser, änglasynen eller andra erfarenheter. Det står ingenstans att det är så

dant som ska leda oss, **det är ordet som ska leda oss.**

Vi är i trängande behov av ögonsalva, så vi ser.

Vi går en fantastisk tid till mötes. Den är fruktansvärd men den underbaraste tiden i församlingens historia. Närmakampen med ondskans andemakter kommer att bli värre än någon gång förut.

Förförelsens makter kommer att gå fram med en ohygglig makt och alla inre anknytningspunkter, som finns i vårt väsen kommer satan att sätta in sin spärrelld på för att lura oss. Han kommer att försöka kristna materialismen, göra den tilltalande, men vi tror på Gud. Vi tror på seger. Därför ska vi också se till att vi proklamerar vårt budskap med frimodighet mer än någon gång förut.

Jag tror icke att den här lilla församlingen är hela Guds församling, men jag tror, att vi har fått en plats, som är given oss av Gud, och därför upplever vi varenda en av oss här att om man ska vara med i Maranata, så måste man vara **född in** där, annars orkar man inte med stridens alla påfrestningar.

Och skulle du säga "nu vill jag lägga av", så kan du inte göra det. Det finns inga möjligheter. Du skulle inte bli lycklig en dag på jorden. Du kan inte koppla av. Du är född in i väckelsen, så enkelt är det. Jag ser det för min egen del då det gäller uppgiften. Jag vet inte hur många gånger jag har varit på väg ut ur den. Inte på så sätt att jag skulle vilja upphöra att tjäna Gud, men jag skulle vilja finna en reträttplats någonstans. Men man måste göra sin utkorelse fast, och då går det igenom till seger.

• Mötesannonser •

★ FRIA VÄCKELSEMÖTEN ★

hålles i Maranatahuset, Föreningsgatan 30, Linköping, i regel sönd. kl. 19.00.

Bönemöten tisdagar kl. 19.30. Annonsering se Östgöta Correspondenten lörd.

"BRINNER GUDS ELD I DITT HJÄRTA?"

För kontakt och samtal: Maranatahuset (Eklund). Tel. 013/10 06 13.

10 år med Midnattsropet

Du som har prenumererat på denna tidning under 10 år, 1960—1970, har väl inte kunnat undgå att märka den fantastiska utveckling som Midnattsropet genomgått. Utseendemässigt liknade de första årgångarna vilket oskyldigt församlingsblad som helst. Under de sista åren har emellertid en modern layout, typografi och redigering gjort tidningen till föregångare bland de kristna tidningarna. Innehållsmässigt är den ändå helt enastående i sitt slag. Jag skall här göra en liten uppställning som visar något av vad som varit tidningens policy i förhållande till andra liknande tidningar.

MR VILL VARA

- ETT KAMPORGAN
- VÄCKANDE
- UNDERVISANDE
- UPPBYGGGANDE
- PROFETISKT

MR VILL INTE VARA

- ETT SAMFUNDSORGAN
- EN RELIGIÖS NOVELLSAMLING
- KOMMERSIALISERAT
- "AMERIKANISERAT"
- POLITISKT

Naturligtvis finns det mycket mera att säga om MR:s innehåll, ideologiska linje, radikalism eller dess gemenskapsbildande betydelse. Min uppfattning är att MR betyder ofantligt mycket mer än vad vi föreställer oss.

Sprid MIDNATTSROPET!

MIDNATTSROPET ÖKAR BÄST!

Björne Davidsson